

JHWH en Zijn liefde tot Israel

Breed wordt de liefde van JHWH tot Zijn volk Israel uitgemeten in het zogenaamde Oude Testament, zie:

Psalmen 47:4 (47-5) Hij verkiest voor ons onze erfenis, de heerlijkheid van Jakob, dien Hij heeft liefgehad. Sela.

Jesaja 43:4 Van toen af, dat gij kostelijk zijt geweest in Mijn ogen, zijt gij verheerlijkt geweest, en Ik heb u liefgehad; daarom heb Ik mensen in uw plaats gegeven, en volken in plaats van uw ziel.

Jeremia 31:3 JHWH is mij verschenen van verre tijden! Ja, Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde; daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid.

Hosea 11:1 Als Israel een kind was, toen heb Ik hem liefgehad, en Ik heb Mijn zoon uit Egypte geroepen.

Maleachi 1:2 Ik heb u liefgehad, zegt JHWH; maar gij zegt: Waarin hebt Gij ons liefgehad? Was niet Ezau Jakobs broeder? spreekt JHWH; nochtans heb Ik Jakob liefgehad.

JHWH heeft Israel lief met een altoosdurende liefde. Het kwam er in de praktijk van Israel veelal op neer dat het een eenzijdige liefde bleek te zijn. De liefde van JHWH tot Zijn volk dient tot wederliefde te komen, en dat bleek dikwijls het tegendeel. Vandaar dat wij als het ware de teleurstelling proeven van JHWH wegens miskende of verraden liefde.

Onze ontrouw doet Zijn trouw echter niet teniet. Zijn liefde wordt bevestigd in het verbond met ons, en dat legt verplichtingen op.

De geschiedenis van Israel toont dat wij en onze vaders als Israëlieten maar moeilijke verbondspartners zijn, aangezien ook onze vaders dikwijls zijn afgeweken van de rechte wegen. Dat het uiteindelijk toch in orde komt is niet aan ons te danken, maar alleen aan JHWH's trouw en barmhartigheid, aan Zijn vergevende liefde en ontferming. Hij handelt niet naar onze zonden, hoewel wij en onze vaders daar wel voor gekastijd en geplaagd werden. Dat had ten doel dat wij zouden nadenken over onze zondige wegen en in berouw tot Hem zouden

terugkeren. Het komt tenslotte goed met ons als overblijfsel van Israel, dat kunnen wij lezen o.a. in Psalm 45, het 'Bruiloftslied'.

Een voorbeeld uit het leven van Jakob Boehme toont ons hoe hij met miskende liefde om is gegaan. Wij zullen in deze aandacht besteden aan deze wijze man, om te zien waartoe moeilijkheden in zijn leven hebben geleid. Tenslotte zullen wij bezien in deze brochure hoe JHWH met de miskende liefde van Zijn volk is omgegaan en zal omgaan.

Wie was JACOB BOEHME (1575 - 1624)?

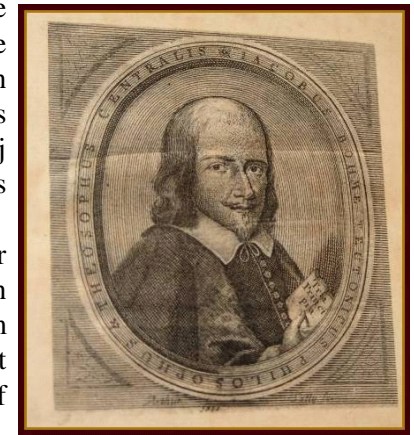
Zie: <http://www.geocities.com/roggemansmarcel/boehme.htm>

Jakob Boehme werd geboren op 24/4/1575 in Altseidenberg in de nabijheid van Görlitz (Duitsland nabij de Poolse grens).

Hij verbleef er zijn gehele leven met uitzondering van een korte periode

welke hij in Dresden doorbracht. De enige scholing die hij genoot was de stadsschool in Seidenberg. Vanaf zijn veertiende vestigde hij zich als schoenmaker. In 1599 huwde hij Catharina de dochter van Hans Kuntzschmann.

Jakob Boehme begon zijn literair debuut in 1612 toen hij 37 was. Zijn eerste boek 'Morgen Rothe im Auffgang', welke later bekend wordt met de titel 'Aurora', bleef eigenaardig genoeg onvoltooid.

Jakob Boehme verbleef in een omgeving van vrijdenkers. Hij was absoluut niet kerkelijk gezind. Het duurde niet lang of de lutherse predikant van Görlitz, Gregorius Richter, liet zijn afgunst blijken voor dit geschrift. De gemeenteraad van Görlitz verbood zelfs het boek in juli 1613 en Jakob Boehme kreeg 'schrijfverbod' voor vijf jaar. Gedurende deze tijd was van hem niets meer te horen. Vermoedelijk moeten we hier de oorzaak zoeken dat hij dit werk later nooit heeft voltooid.

In 1618 begon hij een tweede periode. Hij schreef zeer veel geschriften die van hand tot hand gingen maar niet werden gepubliceerd. Hij werd nogmaals van ketterij beschuldigd.

Uitgerekend op nieuwjaarsdag van het jaar 1624 publiceerde hij 'Der Weg zu Christo'. Nogmaals keerde de kerk zich tegen hem. Het protestantse conservatisme kon de visie van Boehme niet aanvaarden. Jakob Boehme's werken zijn sterk geïnspireerd door de geschriften van Paracelsus = Theophrastus Bombastus von Hohenheim (1493 - 1541), Kaspar Schwenkfeld (1490 - 1561) en Valentin Weigel (1533 - 1588). Boehme liet zich vooral inspireren door de alchemistische literatuur.

In de 18^e eeuw bestonden er volgelingen van Boehme in Nederland en Groot-Brittannië die echter versmolten met de Quakers. De Quakers, welke een spotnaam is voor de in 1647 opgerichte 'Society of Friends' door George Fox (1624 - 1691), kende later een grote bekendheid. Fox reist in 1669 naar Ierland in 1671 naar de Verenigde Staten en komt tot slot terug naar Europa waar hij een tijd in Nederland en in Duitsland verblijft. Hij sterft in Londen op 13/1/1691.

Een andere groepering in het begin van de 18^e eeuw 'The Philadelphia Society' hechtte veel waarde aan de werken van Boehme. De leden die tot deze groepering behoorden waren Jane Lead (1623 - 1704) - de oprichtster, Pordage (1608 - 1681), Francis Lee (1661 - 1719) - zoon van Jane Lead, Brumley en William Law (1686 - 1761). Het is deze William Law die de werken van Jakob Boehme had verzameld. Tijdens een reis naar Londen in 1787 leerde Louis Claude de Saint-Martin deze vertaling kennen.

Velen kenden een grote bewondering voor het oeuvre van Jakob Boehme. Jakob Boehme stierf op 17/11/1624 te Görlitz.

Werken van Jakob Boehme.

"The Aurora" (onvoltooid)(1612), "The Three Principles of the Divine Essence"(1612), "The Threefold Life of Man"(1620), "Answers to Forty

Questions Concerning the Soul"(1620), "The Treatise of the Incarnations"(1620), "The Great Six Points"(1620), "Of the Earthly and of the Heavenly Mystery"(1620), "Of the Last Times"(1620), "De Signatura Rerum"(1621), "The Four Complexions"(1621), "Two Apologies to Balthazar Tylicken"(1621), "Considerations re Esaiah Stiefel's Threefold State of Man and of His New Birth"(1621), "An Apology re Perfection. Reply to Stiefel's Expositions of Four Texts of Scripture"(1622), "Of True Repentance"(1622), "Of True Resignation"(1622), "Of Regeneration"(1622), "Of Predestination"(1623), "A Short Compendium of Repentance"(1623), "The Mysterium Magnum"(1623), "A Table of the Divine Manifestation, or an Exposition of the Threefold World"(1623), "The Supersensual Life"(1624), "Of Divine Contemplation or Vision (onvoltooid)"(1624), "Of Christ's Testaments"(1624), "Of Illumination"(1624), "An Apology for the Books of True Repentance and of True Resignation"(1624), "177 Theosophic Questions, with Answers to Thirteen of Them"(onvoltooid)(1624), "An Epitome of the Mysterium Magnum"(1624), "The Holy Week or a Prayer Book" (onvoltooid)(1624), "A Table of the Three Principles"(1624), "Of the Last Judgement"(1624), "The Clavis"(1624), "Sixty-two Theosophic Epistles"(1618-1624).

Uitspraken van Jacob Boehme

"Het is in u, wanneer gij in staat zijt uw gehele wil en uw zinnen een uur te doen zwijgen, zult ge Gods onuitsprekelijke Woorden horen."

"Is het zo, dat gij één wilt worden met alle dingen, dan moet gij alle dingen loslaten en uw begeerte ervan afwenden en ze niet begeren, noch iets aannemen, noch iets in eigendom bezitten, want zodra gij iets met uw begeerte grijpt en in bezit neemt, wordt dat iets één met u en met uw wil, dan zijt ge verplicht het te beschermen en het als uw eigen wezen aan te nemen. Wanneer gij echter niets grijpt met uw begeerte, zijt gij vrij van alle dingen en tegelijk heerst gij over alle dingen."

Boehme over 'verraden liefde'

Op een zekere dag kwam een jonge vrouw -genaamd Belinda- naar Jakob Boehme met de volgende vraag: 'Meester, gelooft u dat man en vrouw elkaar werkelijk kunnen begrijpen?'

Belinda wist als vrouw dat de liefde het leven in stand houdt, maar zij leefde in vrees en angst, doordat de liefde haar slechts ten dele was toegevallen. Boehme was door haar vraag verrast en zei: 'Dat man en vrouw zich innerlijk met elkaar verzoenen, dat is de zin van het leven'.

Belinda antwoordde: 'Geef mij het middel om hem (de keurvorst van Dresden, Johan George, die er meerdere geliefden op na hield) voor altijd aan mij te binden, hem van wie ik houd'.

Boehme glimlachte en zei: 'Daarvoor is geen ander middel dan uw eigen sterke hart'.

Belinda antwoordde dat er toch ook wel toverdrankjes waren die het bloed aan elkaar zouden binden. Nee, zei Boehme, er is maar één ding dat u kan helpen, en dat is dat gij zelf sterk wordt.

Belinda antwoordde hierop: 'Het is de aard van een man om aan elke bekoring toe te geven en elke liefde te verraden. De vrouw die haar hart aan een man toevertrouwt, heeft zichzelf van de grond onder haar voeten beroofd'.

Boehme hoorde uit haar woorden de smartelijke klacht van een verraden liefde. **Hij wist dat verraden liefde één van de wortels was van 's mensen oerverdriet!** Hij zei dat de liefde zó hoog gehouden diende te worden, dat geen verraad haar ooit zou kunnen treffen. Helaas, dat ideaal is nog lang niet verwezenlijkt in onze gebroken wereld. Boehme antwoordde Belinda, dat de schoonheid, vruchtbaarheid, kracht en wijsheid uit beproefde liefde voortkomen, die in het andere geslacht het verloren beeld zoekt. 'Indien gij zulk een liefde hebt, waarom treurt gij dan?'

Belinda zei hem dat de keurvorst vele vriendinnen had, en vroeg wat zij moest doen om hem alleen voor zich te winnen?

Belinda had aan Boehme al eens eerder gevraagd wat de ware liefde was, waarop hij haar had geantwoord:

'De mens is niet geschapen om te sterven, maar om te leven. Zo zoekt hij ook in zijn liefde en begeerte naar de eeuwigheid, en vindt hij juist vergankelijkheid, doordat hij niet op de ware manier liefheeft. Zou hij op de ware manier liefhebben, dan zou de vereniging der geslachten

hem zulk een hoge zaligheid en kracht geven, dat hij daardoor tot in het eeuwige midden des levens zou vermogen door te dringen'.

Belinda vroeg aan Boehme: 'Maar wat is dan ware liefde?'

'Liefde moet zijn als de zon, die het water doorstraalt maar het niet vaneenscheurt. Het ene geslacht moet het andere door zijn liefde zichtbaar en licht maken, zodat het zichzelf kan kennen en in het andere de grootste zoetheid en vreugde vindt. Ware liefde maakt uit tweeërlei soort één enkel wezen'.

Uit deze woorden van Boehme sprak grote droefheid, immers er waren op aarde zo weinig echte liefdesparen te vinden. Maar van die enkelen die er waren ging wel een licht uit over deze wereld, aldus Boehme.

Belinda zei tegen de meester dat zij reeds lang had geleerd dat het huwelijk voor haar in de meeste gevallen maar een woord (formaliteit) was. Hierdoor werd Boehme zeer getroffen en antwoordde: 'Het huwelijk zal er zijn, ook wanneer mensen het als een wet ontkennen. De liefde kan niet bij haar eerste schreden reeds volmaakt zijn, en de eerste schrede is de heftige liefde van het bloed. Die ontvlamt door het welbehagen. Maar die ontvlambaarheid is niet duurzaam, wanneer zij niet tevens ziel en geest doet ontbranden. Niet alleen de lichamen moeten huwen, maar de gehele mens. Tot de eerste schrede, tot de vereniging der lichamen, is slechts lust nodig; tot de volgende schrede, tot de vereniging van mensen, is het sterke hart nodig. En het hart wordt sterk door de liefde. De mens stelt zijn liefde in de vrouw, en de vrouw haar liefde in de man. Wanneer echter beide liefdes in één liefde veranderen, dan is er geen begeerte meer naar vereniging in het ene beeld, maar bemint het beeld zichzelf'.

Belinda lachte spottend en zei: 'Dan zou het huwelijk het vlees moeten kastijden? En wat weet u daar nu van, Boehme?'

Boehme dacht even na en antwoordde: 'Het huwelijk moet het vlees met liefde vervullen, tot het ervan verzadigd is en de eeuwig en hele mens

eruit worden geboren..... Maar dat is het hoogste doel, en is maar voor weinigen bereikbaar'.

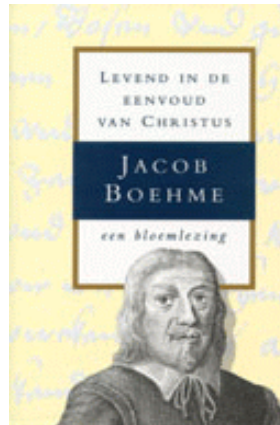
Boehme keerde zich tot Belinda en zei heel vaderlijk tegen haar: 'Alles is bij jou op de verkeerde weg. Ge wilt de lust behouden. Maar ge kunt die niet behouden, wanneer niet tevens de gehele mens in alle drie zijn regionen van lust tot elkander gloeit. Daaruit eerst komt de verandering tot liefde voort. Wat de mensen liefde noemen, is maar een begin van een belofte, en niets meer'.

Belinda stond ongeduldig op en zei boos: 'Ge hebt mij niets gezegd dat mij kon helpen. Ik moet de keurvorst niet verlaten en ik moet ook niet proberen zijn liefde voor mij te behouden'.

Waarop Boehme antwoordde: 'Leef de ware liefde en ge zult uw weg vinden. Niemand kan u de richting aangeven, behalve gijzelf!'

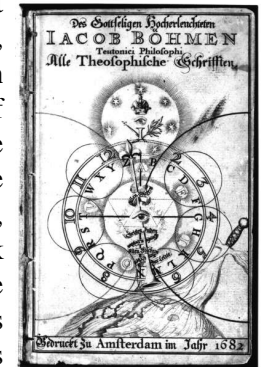
Boehme's huwelijk

Boehme was gehuwd met ene Catharina. Zij begreep echter haar man niet, die zijn schoenmakersleest had verlaten en bezielde was met geestelijke zaken. Boehme was aan de schrijverij geraakt en hield verschillende gesprekken met personen over de Bijbel en belangrijke levensvragen. Voor Catharina betekende dat, dat haar man geen vast inkomen meer had, maar leefde van het gegevene. Zij vond dat het de taak van de man was om voor zijn gezin te zorgen, zodat er brood op tafel kwam en in de verdere levensbehoeften kon worden voorzien. Zij miste de geestelijke aandrang en kennis die zich van Boehme had meester gemaakt. Boehme vroeg haar eens, na verschillende onderlinge gesprekken waarin soms harde woorden vielen: 'Kan een vrouw zo weinig de geestelijke gezellin zijn van haar man?' Waarop Catharina spottend antwoordde: 'Ik heb alleen maar gemerkt dat de geest de maag niet vult wanneer die hongerig is'. Boehme antwoordde hierop: 't Is beter dat het lichaam honger lijdt, dan dat de ziel schade lijdt'. Dit

schoot Catharina in het verkeerde keelgat en zij maakte Boehme uit voor een 'gek', en zei bot: 'De mens leeft van brood, niet van woorden'. In Boehme was geen wrok tegen zijn vrouw, alleen diepe droefheid, omdat hij besepte dat het mogelijk was dat mensen jarenlang met elkaar in de innigste gemeenschap leefden zónder elkaar écht te kennen. Boehme schrok van de gedachte dat hij in zijn eigen huis niet meer echt thuis was. Zijn vrouw had hem voor gek verklaard!

In Boehme was de ware liefde Gods ontstoken, en deze uitte zich in medelijden. Deze liefde doorziet het arme en lege van vele levens en is lankmoedig over hen. Deze liefde handelt niet vanuit de hoogte, maar van nabij. Elitairen, vorsten en leidlieden zien over het algemeen vanuit hun ivoren torens neer op de mensen, alsof dat varkens en honden zijn. Zij spreken vanuit de hoogte en voelen zich verheven boven de massa's. Zij weten niet wat een gebroken mens is, en ook niet wat een geheeld mens is, die innerlijk tot rust is gekomen. De liefdevolle goddelijke gezindheid uit zich in goedheid, vooral jegens armen en ellendigen. Die liefde Gods in ons noemde men oudtijds 'Christus in ons'. Daarbij gaat het niet om een historisch persoon, maar om de mythische Christos of Gezalfde. Van de mythe hebben de kerkvaders een historie gemaakt, en dat is zo gebleven tot nu toe. Wat oorspronkelijk allegorisch was, werd historisch. De massa's beseften de idealiteit niet als het ware, maar hadden alleen oog voor de feitelijke gebeurtenissen. Zij bezaten geen voorstellings-vermogen. Net zo als Catharina slechts zicht had voor de realiteit dat er brood op tafel moest komen, en geen oog had voor de algoede God die zelfs de musjes voorziet van voedsel, zo leeft de meerderheid der mensen. Men heeft alleen oog voor het hier en nu, en niet voor de onzienlijke hogere zaken en besturing van JHWH.

Losgeslagen samenleving

Op het terrein van de voortplanting (seksualiteit) is het heel de geschiedenis door een grote puinhoop geweest, en daarin is tot op heden

nog geen wezenlijke verandering gekomen. In de Barneveldse Krant van 1-12-2008 stond dat er in Italië veelvuldig overspel wordt gepleegd. In Italië leeft drie van de tien stellen nog monogaam, volgens de laatste statistieken. Van de slippertjes gebeurt 60% op het werk, vooral in de lunchpauze. Seksuologen spreken inmiddels van 'overspel ligh', banaal zonder veel diepgang, om aan de sleur van het huwelijksleven te ontsnappen. Het schuldgevoel is verdwenen en overspel wordt 'bijna als een recht' beschouwd, een manier van zelfontplooiing. Overspel is in Italië een 'geaccepteerde gewoonte' aldus de krant La Repubblica.

Dr. Paul Tournier schrijft in zijn boek 'Radical Therapie' over professor Laubry hoe deze tijdens colleges over een gescheiden vrouw sprak, die aan hartstoomissen leed. Laubry zei 'dat een vrouw altijd een reden heeft om zenuwachtig te zijn: wanneer zij niet getrouwd is, zou zij graag willen trouwen. Eenmaal getrouwd, dan zou ze weer graag willen scheiden. Is ze eenmaal gescheiden, dan is het helemaal mis met het lot dat gescheiden vrouwen over zichzelf afroepen'. Hiermee drukte de professor zijn droeve ervaringen uit met het lot van veel vrouwen. Men kan de psychologische moeilijkheden die ontstaan door elke echtscheiding niet zomaar eventjes met een paar tabletjes wegnemen. Echtscheidingen nemen hand over hand toe, met alle lichamelijke en geestelijke gevolgen van dien. Helaas, er zijn vele huwelijksconflicten, zodat veel partners als vreemden tegenover of naast elkaar leven. Hun gezinnen lijden hier onder. De mensen zijn over het algemeen niet harmonisch ingesteld. Ze zoeken niet echt serieus naar hun spiegelbeeld, naar een harmonische partner waarin ze zich kunnen spiegelen. Wij geven toe dat het zoeken naar zo'n partner bijna gelijk staat aan het zoeken van een spelt in een hooiberg. Maar, wie écht zoekt zal vinden. Doordat de meeste jonge mensen -en ook ouderen- maar een willekeurige partner nemen en op goed geluk af huwen -en of samen gaan wonen- lijdt het omgangsleven en het geslachtsleven sterk hieronder. Vandaar dat er weinig harmonische mensen worden geboren. Ook jonge mensen die hun geslachtsleven verkeerd beginnen, kunnen

hun geluk voor altijd bederven, aldus Tournier. Veel jongeren leren nooit de goddelijke zijde van het geslachtsleven zien, zodat er vele complexen uit ontstaan. Velen ontvangen nooit de ware versterkende kracht van de goede seksuele harmonie. Vandaar het ontstaan van conflicten. In huwelijksconflicten is het verder onbegonnen werk om een schuldige aan te wijzen. Beide partners staan meestal schuldig. Wie

Gezond zijn, is liefde geven

beide partners spreekt, merkt aan de spraak dat beiden vinden gelijk te hebben. Wanneer de één de ander iets bekend of toegeeft, volgen er meestal verwijten, zodat men voor elkaar bang wordt om iets te bekennen. Wie hier verstandig denkt te zijn houdt zijn mond en sukkelt zijn leventje voort zonder hoop op vooruitgang. Men mist veelal de kracht om tot een volkomen geestelijke gemeenschap te komen, waardoor alleen alle moeilijkheden worden overwonnen. Samen dienen de partners stil te worden voor JHWH in zelfovergave, om in Hem de rust en harmonie te vinden, om Zijn wil te volbrengen en elkaar te helpen ontplooien.

Geen twee mensen op aarde zijn gelijk. Wel is er in ons iets dat zoekt vanuit een oerverlangen naar erkenning, naar ons spiegelbeeld. Teveel ongelijke mensen komen vroeger of later in huwelijksproblemen. In werkelijkheid bestaan er echter geen huwelijksproblemen, volgens Tournier. Het zijn volgens hem altijd persoonlijke problemen als: gebrek aan liefde, angst, prikkelbaarheid, jalouzie, zelfzucht, onreinheid, gebrek aan openheid, etc. Wanneer elke huwelijkspartner voor JHWH op zijn eigen gebreken ziet, ze belijdt en er vergeving voor vraagt, zijn er geen huwelijksproblemen meer. Eerlijk te zijn tegenover elkaar is meestal uiterst moeilijk, want naar het schijnt zijn de meeste mensen bang het vertrouwen en de liefde van de ander te verliezen, wanneer men eerlijk alles opbiecht. Deze gedachte is onjuist en blokkeert de liefde, waardoor men als vreemden naast elkaar leeft. Men heeft niet in de gaten dat men elkaar dient aan te vullen, en geen

verwijten maken dat de ander dit of dat niet heeft. Wat de ander niet als gave of eigenschap bezit, kan men van de ander niet verlangen. Wanneer men elkaar gaat aanvullen kan er pas ware eenheid ontstaan. Helaas zien wij dat dit in heel weinig huwelijken wordt gedaan. Als gevolg van elkaar niet aanvullen ontstaat verwijdering, het vluchten van elkaar, het verdringen van problemen d.m.v. drank, drugs of andere partners (vreemd gaan).

Het is waar, het leven heeft soms hele harde kanten, waardoor ons gevoel soms diep wordt gekwetst. Om dat te omzeilen gaan velen zichzelf een onrealistische droomwereld scheppen, waarin ze stilletjes genieten in hun eentje. De ander is dan het zwarte schaap. Wij leven echter in de werkelijkheid, waarin JHWH met ons is en van ons verwacht dat wij Zijn wil volbrengen. Hij wil niet dat wij in een roes leven, ons lichaam en onze geest bedwelmen door verslaving.

Israels verraden liefde

Wij hebben uit de vragen van Belinda en uit de antwoorden van Boehme kunnen opmaken waar het velen in de liefde aan ontbreekt. Verraden liefde zag Boehme als één van de wortels van 's mensen oerverdriet. Het losbandige leven van de keurvorst van Dresden kon onmogelijk de ware liefde tot stand brengen en bestendigen. Belinda voelde zich verraden en wilde de keurvorst geheel voor zich alleen hebben.

Boehme liet haar zien waarin de ware liefde bestond, hoewel hijzelf in zijn eigen huwelijk daarin diep teleurgesteld was geworden. Ondanks dat toonde Boehme geduld, respect, medelijden en vergevingsgezindheid. Verder zagen wij hoe de samenleving op seksueel gebied losgeslagen is, met Italië als voorbeeld. Juist het terrein van het wonder der voortplanting wordt tot een levensgevaarlijk mijnenveld, waarop veel slachtoffers vallen, wanneer men zich niet aan de wetten van JHWH houdt. Ook Israël zondigde er op los. Steeds weer ging het mis als er geen Godvrezende leiders waren. Het hart van het volk zat veelal niet op de goede plaats. Tijdens de woestijnreis zien wij het volk

gedurig afvallen, ondanks de grote tekenen die men voor ogen zag. Het volk maakte het op een gegeven moment zó bont, dat JHWH alleen met Mozes nog verder wilde gaan, om met heel het volk af te haken. Afgoderij, vermenging, ontucht, het liegen tegen JHWH, kortom, het voelde voor JHWH aan als verraad van Zijn liefde.

Koning Saul, Samuel en Agag.

Bij de profeet en nazireeër Samuel horen wij het volk roepen om een koning. Het klonk in de oren van Samuel als een verraad tegen JHWH, die de enige Koning Israels is. JHWH antwoordde Samuel dat zij hem niet hadden verworpen, maar JHWH, zie:

1 Samuël 8:7 Doch JHWH zeide tot Samuel: Hoor naar de stem des volks in alles, wat zij tot u zeggen zullen; want zij hebben u niet verworpen, maar zij hebben Mij verworpen, dat Ik geen Koning over hen zal zijn.

In Hosea lezen wij dat het volk inderdaad een koning kreeg, maar niet in de gunst van JHWH, zie:

Hosea 13:11 Ik gaf u een koning in Mijn toorn en nam hem weg in Mijn verbolgenheid.

Het had zo mooi en goed kunnen zijn. Israël had een voorbeeldfunctie voor de omliggende volkeren, maar bracht het er dikwijls slechter af dan al die andere 'heidene'. Wat dwaas om alle zegeningen te verspelen en om alle waarschuwingen in de wind te slaan. Het volk had -kennelijk net als de vrouw van Boehme- alleen oog voor het materiële, voor brood en levensonderhoud. Zij zeiden dat het hun maar slecht af ging door JHWH te vrezen. Wanneer zij de goden der volkeren dienden ging het hun veel beter, meenden zij.

Men had geen zicht op de grote zegeningen die JHWH beloofde bij gehoorzaamheid. Israël zou immers hoog, zeer hoog worden verheven,

zie Deuteronomium 26:19 en 28:1-14. Die adeldom verplicht, zie Deuteronomium 27:1-9.

19 Opdat Hij u alzo boven al de volken, die Hij gemaakt heeft, hoog zette, tot lof, en tot een naam, en tot heerlijkheid; en opdat gij een heilig volk zijt den HEERE, uw God, gelijk als Hij gesproken heeft.

Bij ongehoorzaamheid zouden een lange reeks vervloekingen het volk treffen. Dit afschrikwapen van JHWH hielp bitter weinig, aangezien het volk steeds afweek, en tot over de oren toe in de vloek werd gedompeld, Deuteronomium 28:15-68.

JHWH plaagt niet van harte, of anders gezegd, het volk haalt de plagen over zich heen vanwege ongehoorzaamheid, en daarin heeft JHWH geen vermaak. Het is tot hun bestwil, om hen tot nadenken aan te zetten, om terug te keren tot JHWH. Hij wil het verbond bevestigen, 29:12-13. De waarschuwingen zijn niet van de lucht, want in hoofdstuk 29:14-28 volgen er nog een aantal. Wie zou bij zoveel waarschuwingen nog willen afdwalen? Wie zou de grote liefde en trouw van JHWH nog durven verraden, Deuteronomium 30:1?

Bij bekering en berouw zal Hij het lot van Zijn volk wenden. Vanwege eigen zonden werd het volk verstrooid onder alle volkeren. Dat was een grote vernedering, als gevolg van verraden liefde. Ondanks dat is er goedwilligheid bij JHWH, wat wij doorgaans bij alle profeten kunnen beluisteren.

Deuteronomium 4:31 Want de HEERE, uw God, is een barmhartig God; Hij zal u niet verlaten, noch u verderven; en Hij zal het verbond uwer vaders, dat Hij hun gezworen heeft, niet vergeten.

2 Kronieken 30:9 Want als gij u bekeert tot den HEERE, zullen uw broederen en uw kinderen barmhartigheid vinden voor het aangezicht dergenen, die hen gevangen hebben, zodat zij in dit land zullen wederkomen; want de HEERE, uw God, is genadig en barmhartig, en zal het aangezicht van u niet afwenden, zo gij u tot Hem bekeert.

Eind goed, al goed

Hoe is het mogelijk, vraag je je verbaast af, dat JHWH Zich om een zozeer om een volk bezorgd maakt dat Zijn liefde zovele malen heeft

afgewezen? We lezen het in de profeet Hosea dat het volk de Baäls diende en het erger maakte dan andere heiden-volkeren. Zij ontvingen daarover hun verdiende straffen, werden verstrooid in de 'woestijn der volkeren'. Juist in die 'woestijn' voerde JHWH hen, opdat zij tot zichzelf zouden komen en Hij naar hun hart zou spreken, om hen te lokken tot de grote ondertrouw. Die ondertrouw lezen wij in Hosea 2:14-19:

In de woestijn

14 Daarom, ziet, Ik zal haar lokken, en zal haar voeren in de woestijn; en Ik zal naar haar hart spreken.

15 En Ik zal haar geven haar wijngaarden van daar af, en het dal Achor, tot een deur der hoop; en aldaar zal zij zingen, als in de dagen harer jeugd, en als ten dage, toen zij optoog uit Egypteland.

16 En het zal te dien dage geschieden, spreekt de HEERE, dat gij Mij noemen zult: Mijn Man; en Mij niet meer noemen zult: Mijn Baal!

17 En Ik zal de namen der Baals van haar mond wegdoen; zij zullen niet meer bij hun namen gedacht worden.

18 En Ik zal te dien dage een verbond voor hen maken met het wild gedierte des velds, en met het gevogelte des hemels, en het kruipend gedierte des aardbodems; en Ik zal den boog, en het zwaard, en den krijg van de aarde verbreken, en zal hen in zekerheid doen nederliggen.

19 En Ik zal u Mij ondertrouwen in eeuwigheid; ja, Ik zal u Mij ondertrouwen in gerechtigheid en in gericht, en in goedertierenheid en in barmhartigheden.

20 En Ik zal u Mij ondertrouwen in geloof; en gij zult den HEERE kennen.

Israel heeft het wel moeten bezuren dat zij ontrouw was geworden aan JHWH. Zij had een koning begeerd en ontving een koning uit ongunst. Daarna kwam David, maar ook daarna ging het mis, en heeft Israel vele dagen zónder koning gezeten, zie Hosea 3:4. Alleen bij wederkeer tot JHWH keert Hij tot Zijn volk terug. Vandaar de bekering én ontferming in het 'laatste der dagen', zie Hosea 3:

4 *Want de kinderen Israels zullen vele dagen blijven zitten, zonder koning, en zonder vorst, en zonder offer, en zonder opgericht beeld, en zonder efod en terafim.*

5 *Daarna zullen zich de kinderen Israels bekeren, en zoeken den HEERE, hun God, en David, hun Koning; en zij zullen vrezende komen tot den HEERE en tot Zijn goedheid, in het laatste der dagen.*

Er volgt algeheel herstel en volkomen genezing. Al waren de zonden van Israel zo rood als scharlaken, JHWH wast ze weg zodat het schoon wordt als witte wol, zie Jesaja 1:18. De genezing is definitief, Hosea 14:

4 *Ik zal hunlieder afkering genezen, Ik zal hen vrijwilliglijk liefhebben; want Mijn toorn is van hem gekeerd.*

JHWH heeft Israel liefgehad, zoals zo treffend in Jeremia 31 beschreven staat:

Jeremia 31:3 JHWH is mij verschenen van verre tijden! Ja, Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde; daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid.

JHWH gaat wat nieuws op de aarde scheppen. Het oude gaat voorbij, en er komt een nieuw gereinigd volk. Groot is JHWH's trouw.

Lees maar eens hieronder in Jesaja 62 wat JHWH aan ons doen zal, en wat een geweldige toekomst er in het verschiet ligt, en dat ondanks alles wat wij en onze vaders hebben gedaan aan miskening van Zijn uitnemende liefde!

Jesaja 62:1 Om Sions wil zal ik niet zwijgen, en om Jeruzalems wil zal ik niet stil zijn; totdat haar gerechtigheid voortkome als een glans, en haar heil als een fakkel, die brandt.

2 *En de heidenen zullen uw gerechtigheid zien, en alle koningen uw heerlijkheid; en gij zult met een nieuwen naam genoemd worden, welken van JHWH mond uitdrukkelijk noemen zal.*

3 *En gij zult een sierlijke kroon zijn in de hand van JHWH, en een koninklijke hoed in de hand uws Gods.*

4 *Tot u zal niet meer gezegd worden: De verlatene, en tot uw land zal niet meer gezegd worden: Het verwoeste; maar gij zult genoemd worden: Mijn lust is aan haar! en uw land: Het getrouwde; want JHWH heeft een lust aan u, en uw land zal getrouwd worden.*

5 *Want gelijk een jongeling een jonkvrouw trouwt, also zullen uw kinderen u trouwen; en gelijk de bruidegom vrolijk is over de bruid, also zal uw God over u vrolijk zijn.*

6 *O Jeruzalem! Ik heb wachters op uw muren besteld, die geduriglijk al den dag en al den nacht niet zullen zwijgen. O gij, die JHWH doet gedenken, laat geen stilzwijgen bij ulieden wezen!*

7 *En zwijgt niet stil voor Hem, totdat Hij bevestige, en totdat Hij Jeruzalem stelle tot een lof op aarde.*

8 *JHWH heeft gezworen bij Zijn rechterhand, en bij den arm Zijner sterkte: indien Ik uw koren meer zal geven tot spijs voor uw vijanden, en indien de vreemden zullen drinken van uw most, waaraan gij gearbeid hebt!*

9 *Maar die het inzamelen zullen, die zullen het eten, en zij zullen JHWH prijzen; en die hem vergaderen zullen, zullen hem drinken in de voorhoven Mijns heiligdoms.*

10 *Gaat door, gaat door, door de poorten, bereidt den weg des volks; verhoogt, verhoogt een baan, ruimt de stenen weg, steekt een banier omhoog tot de volken!*

11 *Ziet, JHWH heeft doen horen, tot aan het einde der aarde: zegt der dochter van Sion: Zie, uw Heil komt; zie, Zijn loon is met Hem, en Zijn arbeidsloon is voor Zijn aangezicht.*

12 *En zij zullen hen noemen het heilige volk, de verlost van JHWH; en gij zult genoemd worden de gezochte, de stad, die niet verlaten is.*

